

Kaapelitehtaan täytti odotus ja rakkauden sanoma

▲ Kirsikka Otsamo
▲ Tomi Vuokola, kuvat
HELSINKI

Äiti Amma halasi, sirotteli ruusunlehdillä ja siunasi satoja hänen luokseen jonottaneita

Pitkä jono polvillaan odottavia ihmisiä kiemurteli läpi Helsingin Kaapelitehtaan Merikaapelihallin lauantaina. Ilmassa leijui suitsukkeen tuoksu ja intialainen musiikki ja rummutus säestivät videoita, joita näytettiin suurelta videotaululta.

Kojuissa myytiin koruja, kirjoja, valokuvia ja kukkia. Hallin päädyssä, avustajien ympäröimänä istui intialainen rauhan ja rakkauden lähettäjä Äiti Amma. Hymyilevä, valkoisiin pukeutunut nainen vastaanotti halaamalla jatkuvana virtana hänen luokseen saapuvia suomalaisia.

Kuudetta kertaa Suomessa vierailut 50-vuotias henkinen mestari Mata Amritanandamayi on tunnettu maailmalla halaavana pyhimyksenä. Etelä-Intiassa Keralassa syntynyt köyhän kalastajaperheen tytär on halannut 30 miljoonaa ihmistä. Amman keskeisin sanoma on rakkauden ja myötätunnon kaikkivoipaisuus. Hän puhuu pyyteettömän palvelemisen puolesta. Amman lukuisat hyväntekeväisyshankkeet ovat helpottaneet köyhien elämää eri puolilla maailmaa.

Lohdutusta hakevia ja tiensä etsijöitä

Tampereen Pyyntikontorilta Helsinkiin Ammaa tapaamaan tullut matematiikan lehtori Hannu Mäkelä oli vuoronumeroltaan sarjassa 300-400. Hän kertoi odottavansa pääsyä Amman halaukseen jo toista kertaa. Viimeksi Mäkelä kävi tapaamassa mestaria samassa paikassa vuosi sitten. Tuolloin Amma halasi noin 6 400 suomalaista.

– Halaus oli hyvin voimallinen kokemus. Kun nousin seisomaan, pysyin juuri ja juuri tolppilani, Mäkelä muisteli.

Espoolainen Kristian Koivisto kertoi saaneensa Ammalta apua ajatustensa selkeyttämiseen ja mielenrauhaan. Kolmatta kertaa Amman tavannut puolitousta-vuotias Markus pääsi yhtä aikaa vanhempiensa kanssa syleilyyn ja sai Ammalta kettu-karkin.

– Ensimmäisellä tapaamisellaan Markus oli vasta äitinsä massussa, Koivisto hymyili.

Amman vierailu jatkuu tänään Kaapelitehtaalilla Helsingissä kello 10 ja 18.30.

Syleilyssä. Espoolaiset Johanna, Markus ja Kristian Koivisto pääsivät Äiti Amman eteen jo aamupäivällä. Perhe tapasi mestarin kolmatta kertaa. Aamupäivän halauksissa kävi noin 1700 vierasta.

Tulijoita riitti. Myös Amman valkoisiin pukeutuneet vapaaehtoiset avustajat tahtovat viettää aikaa hänen lähellään ja lämmössänsä. Halaajien virta kesti koko päivän. Tapahtuma jatkuu tänään.

Mieli kirkastui halatessa

Kommentti

Äiti Amman ympärillä polvillaan halausta odottavat ihmiset näyttivät keskittyneitä. Herkistyminen ja odotus liukehtivat jonottajien kasvoilla. Toiset näyttivät kääntyneen ajatuksiinsa ja sisäänpäin. Jonkun silmissä kimmeltä kyyneliä jo ennen halausta.

Minä odotin omaa vuoroani levottomana. En ollut varma, mitä ajatella. Pohdin, olenko oikeutettu lähestymään opettajaa, jonka oppija en täysin edes tunne. Avustajat asettivat minut

edellisen halaajan aikana valmiiksi oikeaan kohtaan ja pian guru otti minut lämpimään syleilyynsä. Halaukseni kesti liki minuutin. Amma piti tiukasti kiinni ja puhui korvaani lauseita, joiden sisältöä en ymmärtänyt. Samalla hän siliitti selkääni. Ojensin Ammalle paikan päältä ostetun ruusun. Halauksen jälkeen nousin seisomaan, poskia kuumotti ja polveni notkahivat. En tiedä, mikä tuntee aiheutti. Oliko se hetken suoma jännitys vai jokin Amman olemuksessa? Koko iltapäivän mieli tuntui levolliselta.

Kirsikka Otsamo

Kolme kysymystä Äiti Ammalle

Mitä meidän länsimaisten ihmisten tulisi oppia rakkaudesta? Rakkautta on kahta tyyppiä. Normaalia, maailmista rakkautta ja jumalallista rakkautta. Normaalarakkaudessa ihmiset kohtaavat kuin kaksi kerjäläistä. Kumpikin haluaa saada, ei antaa. Mies hakee rakkautta vaimoltaan, vaimo mieheltään. Mutta ilman ymmärrystä ja antamista he eivät löydä toisiaan.

Jumalallinen rakkaus on antamista. Esimerkiksi äiti rakastaa lapsiaan puhtaasti, ilman odotuksia. Hän on yhtä lapsensa kanssa. Meidän tulisi keskittyä siihen mitä voimme antaa muille – ei siihen mitä voimme itse saada.

Mitä itse tunnet halatessasi tulijoita?

Sitä on vaikea selittää. Se on hy-

vin puhdas kokemus. Näen ihmisissä heijastuman itsestäni. Kun katson ihmisiä, tulen heiksi ja tunnen heidän surunsa ja ilonsa. Kohtaamme rakkauden tasolla. Olen kuin virta, joka antaa rakkautta kaiken aikaa. Kun sinusta tulee uhrilajia ihmiskunnalle, et esitä enää väitteitä itsestäsi.

Miksi nykyihmisten on niin vai-

keaa osoittaa rakkauttaan?

Meidän on hyvin vaikea antaa, olemme oppineet pyytämään. Aikuiset eivät osaa antaa rakkautta, koska he eivät ole saaneet sitä lapsina tarpeeksi. Itseensä keskittyminen tekee ihmisestä erityisen saarekkeen, hän ei pääse osaksi rakkauden ketjua. Olemme arjen kiireessä unohtaneet elämisen. Koska vanhem-

prien aika kuluu työssä, he eivät ehdi seurata lastensa kasvua ja olla tukemassa heidän luonteensa kehitystä. Emme ymmärrä, mitä teemme tuleville sukupolville. Ennen lapset olivat kauniita ja vahvoja, mutta nyt he ovat heikkoja ja helposti häiriintyviä. Mutta valta on yhä meissä. Voimme haastaa. Ihmisen todellinen luonto on rakastaa.